

UBND XÃ ĐẠI THANH
CÙNG ĐỌC VÀ SUY NGẪM

"Áo cũ"

- LƯU QUANG VŨ -

Áo cũ rồi, mỗi ngày thêm ngắn
Chỉ đứt sồn màu bạc hai vai
Thương áo cũ như là thương kỷ ức
Đứng trong hồn cho mắt phải cay cay.

Mẹ vá áo mới biết con chóng lớn
Mẹ không còn nhìn rõ chỉ để khâu kim
Áo con có đường khâu tay mẹ vá
Thương mẹ nhiều con càng yêu áo thêm.

Áo đã ở với con qua mùa qua tháng
Cũ rồi con vẫn quý vẫn thương
Con chẳng nỡ mỗi lần thay áo mới
Áo dài hơn thấy mẹ cũng già hơn.

Hãy biết thương lấy những manh áo cũ
Để càng thương lấy mẹ của ta
Hãy biết thương những gì đã cùng ta sống
Những gì trong năm tháng trôi qua...

Nhà thơ Puskin từng nói: *"Thi ca là niềm vui của trái tim."* Với tác giả Lưu Quang Vũ – người nghệ sĩ tài hoa của văn học Việt Nam hiện đại, thơ ca là nơi ông gửi gắm những rung động chân thành và yêu thương tha thiết. Bài thơ *"Áo cũ"*, sáng tác khi ông mới mười lăm tuổi, là một khúc ca dịu dàng về tình mẹ – tình cảm thiêng liêng, bất diệt trong trái tim mỗi con người.

Ngay từ nhan đề *"Áo cũ"*, nhà thơ đã gợi ra một không gian đầy hoài niệm. Chiếc áo cũ – vật bình dị – được nâng lên thành biểu tượng của tình mẹ, của thời gian và ký ức tuổi thơ. Trong bài thơ, hình ảnh ấy được khắc họa bằng giọng điệu mộc mạc mà thấm đẫm yêu thương:

*"Chiếc áo năm xưa con còn mặc
Mẹ khâu cho con những đường chỉ nhỏ."*

Những đường kim mũi chỉ của mẹ không chỉ vá lại chiếc áo sờn mà còn đan dệt cả tấm lòng thương con, nhọc nhằn và thầm lặng. Qua đó, ta cảm nhận rõ tấm lòng tảo tần, chăm chút của người mẹ Việt Nam – người suốt đời hi sinh vì con mà chẳng cần báo đáp.

Đọc đến đây, người đọc như cảm nhận được trong lời thơ dâng lên một niềm xúc động chân thành:

*"Giờ con lớn, áo không còn vừa nữa
Mẹ vẫn giữ, thương hoài áo cũ."*

Chiếc áo đã cũ, con đã lớn, nhưng tình mẹ thì chẳng phai nhạt theo thời gian. Hình ảnh ấy vừa mang tính ẩn dụ, vừa gợi lên một triết lý giản dị: những gì tưởng như xưa cũ lại chính là nơi cất giữ yêu thương bền lâu nhất của cuộc đời.

Nghệ thuật của bài thơ nằm ở sự dung dị. Nhà thơ Lưu Quang Vũ không dùng những ngôn từ hoa mỹ, mà để cảm xúc tự nhiên lan tỏa qua nhịp thơ nhẹ nhàng, giàu chất tự sự. Biện pháp điệp ngữ *"thương áo cũ"*, *"thương mẹ"* vang lên như lời nhắn nhủ, như tiếng gọi từ trái tim người con luôn hướng về cội nguồn yêu thương.

Bài thơ khép lại trong dư âm sâu lắng, để lại trong lòng người đọc lời nhắc nhở về lòng biết ơn và sự trân trọng. *"Áo cũ"* không chỉ là lời tri ân của tác giả Lưu Quang Vũ dành cho mẹ, mà còn là thông điệp gửi đến thế hệ trẻ hôm nay: hãy biết nâng niu, gìn giữ những điều giản dị quanh mình, vì đó chính là nơi ẩn chứa những giá trị tinh thần sâu sắc nhất.

